

شناخت روایتگری هویت اسلامی ایرانی مورد بررسی: پرده‌های قهوه‌خانه‌ای مذهبی هانیه غیثی

کارشناسی ارشد ارتباط تصویری، استاد آموزش‌شده فنی و حرفه‌ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شیراز، ایران

hanieh_gheisi@yahoo.com

چکیده

این مقاله به بررسی هنر روایت‌گری ایرانی از طریق پرده‌های مذهبی قهوه‌خانه‌ای پرداخته است. پیشینه " پرده‌های قهوه‌خانه‌ای " به هنر دوره اسلامی برمیگردد که به وسیله " نقالها " (بازیگران تک نفره که داستان‌های حماسی را روایت می‌کردند) استفاده می‌شده است. فرضیه اصلی این پژوهش تأثیر نوع نگاه و فرهنگ سنتی دوره خاصی از ایران بر تصویرسازی است و بروز آن به شکل پرده‌های روایی قهوه‌خانه‌ای است. پرده‌های قهوه‌خانه‌ای مذهبی از تناسبات خاص - پرسپکتیو مقامی - لحن تصویرگرانه عامه فهم، رنگ‌های پرمتیواستفاده می‌کردند. پرده‌های قهوه‌خانه‌ای رویکرد کاربردی و هنری رادنبال می‌کنند. این تصویرسازی‌ها داستان‌های مهم مذهبی را به نوعی دیگر روایت می‌کنند به اینصورت که شخصیت‌ها بیشتر بر اساس نوع نگاه مردم ترسیم شده و بازندگی مردم عجین شده اند و باعث همزادپنداری میشوند. اندازه شخصیت‌ها بر اساس مقامشان تعیین میشود. اوج پرده‌ها در دوره قاجاریه و پهلوی است. **واژگان کلیدی:** روایت‌گری اسلامی، پرده‌های قهوه‌خانه‌ای، نقالی